

Uchwała Nr 24/171/2013
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi
z dnia 11 lipca 2013 r.

w składzie

1. Ryszard Paweł Krawczyk	7. Józefa Lucyna Michejda
2. Beata Kaczmarek	8. Barbara Polowczyk
3. Ewa Śpionek	9. Paweł Dobrzyński
4. Iwona Kopczyńska	10. Małgorzata Michałek
5. Paweł Jaśkiewicz	11. Roman Drozdowski
6. Agnieszka Kamyczek - Maszewska	

Po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2013 roku Uchwały Nr XXXVI/440/13 Rady Miasta Zduńska Wola z dnia 20 czerwca 2013 roku w sprawie wyboru metody ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości stawki tej opłaty, doręczonej Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Łodzi w dniu 27 czerwca 2013 roku, działając na podstawie art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz.U. z 2013 r., poz. 594) oraz art. 18 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz.U. z 2012 r., poz. 1113)

Kolegium uchwala, co następuje:

stwierdza nieważność Uchwały Nr XXXVI/440/13 Rady Miasta Zduńska Wola z dnia 20 czerwca 2013 roku w sprawie wyboru metody ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości stawki tej opłaty z powodu naruszenia prawa, tj. art. 6k ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jednolity: Dz.U. z 2012 r., poz. 391 z późn. zm.), poprzez wprowadzenie w § 3 uchwały mechanizmu obniżenia stawki opłaty miesięcznej za gospodarowanie odpadami komunalnymi, stanowiącego de facto konstrukcję ulgi podatkowej.

U Z A S A D N I E N I E

Uchwała Nr XXXVI/440/13 Rady Miasta Zduńska Wola z dnia 20 czerwca 2013 roku w sprawie wyboru metody ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości stawki tej opłaty, wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi w dniu 27 czerwca 2013 roku. Jako podstawę prawną podjęcia Uchwały wskazano: art. 6k ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. W toku badania Uchwały Kolegium Izby stwierdziło, że zgodnie z § 1 opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowi iloczyn liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość oraz stawki opłaty określonej w § 2. Stawka opłaty wynosi 14,00 zł, a w przypadku zbierania i odbierania odpadów w sposób selektywny 8,00 zł. Stosownie do § 3 ust.1 Uchwały stawka opłaty wskazana w § 2 ulega zmniejszeniu o 50% „w przypadku obliczania iloczynu mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość dotyczącego małoletnich dzieci pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym”. Z mocy § 3 ust.2 Uchwały „zmniejszenie” następuje w drodze decyzji Prezydenta Miasta, wydanej na wniosek osoby prowadzącej gospodarstwo domowe, do którego należy dołączyć deklarację o dzieciach pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym przed dniem obowiązku dokonania opłaty. Organ wykonawczy, w oparciu o postanowienia § 3 ust.3 Uchwały, odmawia dokonania zmniejszenia opłaty w przypadku ustalenia, w drodze wywiadu środowiskowego, że faktyczna liczba małoletnich dzieci wspólnie stale zamieszkujących z wnioskodawcą jest mniejsza niż wskazana w deklaracji. W ocenie Kolegium Izby zastosowane w § 3 ust.1 Uchwały „zmniejszenie” stawki opłaty stanowi ulgę podatkową, gdyż wyraźnie wskazuje na obniżenie stawki opłaty, które następuje, po spełnieniu określonych przesłanek, w drodze decyzji organu podatkowego. Podczas gdy zwolnienie podatkowe, do zastosowania którego uprawniony pozostaje organ stanowiący gminy, powoduje wyłączenie określonej kategorii przedmiotu opodatkowania od określonego obowiązku, co następuje z mocy prawa, bez konieczności podejmowania w tej sprawie rozstrzygnięcia w postaci decyzji podatkowej. W przypadku ulgi podatkowej nie następuje rezygnacja z opodatkowania, a jedynie zmniejszenie obciążenia fiskalnego np. poprzez zastosowanie obniżonych stawek. Konstrukcja zastosowana w § 3 Uchwały prowadzi do redukcji obciążenia podatkowego oraz de facto stanowi ulgę podatkową. Powyższe zdaniem Kolegium Izby narusza art. 6k ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, gdyż wykracza poza granice upoważnienia ustawowego. Stosownie do przywołanych przepisów organ stanowiący gminy został upoważniony, a jednocześnie zobowiązany, do dokonania w drodze uchwały wyboru metody ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, spośród metod określonych w art. 6j ust.1 i 2 ustawy, oraz ustalenia stawki takiej opłaty. Na mocy art. 6k ust.3 ustawy rada gminy została zobowiązana do określenia niższych stawek opłaty, jeżeli odpady komunalne są zbierane i odbierane w sposób selektywny. Ponadto na mocy art. 6j ust.2a oraz art. 6k ust.4 ustawy rada gminy została upoważniona do różnicowania stawek opłaty, wprowadzania zwolnień przedmiotowych oraz ustanawiania dopłat dla właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy. Natomiast art. 6k

ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, jak również żaden inny przepis ustawy, nie zawierają upoważnienia dla rady gminy do zastosowania konstrukcji przybierającej postać ulgi w naliczaniu oraz uiszczaniu miesięcznej opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

Kolegium Izby zwróciło ponadto uwagę na okoliczność, że organ stanowiący dokonał wyboru metody ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w oparciu o liczbę mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość, natomiast § 3 Uchwały odwołuje się do gospodarstwa domowego, które z woli ustawodawcy może stanowić odrębną metodę ustalenia wysokości przedmiotowej opłaty.

Mając na względzie wskazane w sentencji naruszenie prawa, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi postanowiło stwierdzić nieważność Uchwały w całości.

Od uchwały Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Regionalnej Izby Obrachunkowej w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu uchwały.

**Przewodniczący
Kolegium**

**Prezes RIO w Łodzi
Ryszard Krawczyk**